



ת"פ 6100/12 - מדינת ישראל נגד גוואד מטאלקה

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 6100-12
19 מרץ 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

גוואד מטאלקה

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אבי פרנקו

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - סיבוני

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שהוצג בבית המשפט ביום 19.2.13, וכלל תיקון כתב האישום והסכמה כי ידחה לקבלת תסקיר לאור עתירת התביעה למאסר בכלא, בעוד טיעוני הסניגורית יהיו חופשיים. מאז, הדיונים נדחו שוב ושוב על מנת לקבל תסקירים ולאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 8.8.12, בשעה 14:30, התקשר לגרריסט והזמין להגיע לשטח בית הספר "נצח ישראל", בקרית מלאכי, שם נמצא טרקטור ששווי 85,000 ₪, השייך למר אבו סוויס, קבלן, שביצע באותו מועד עבודות פיתוח בחצר בית הספר. הוא הזמין גרריסט לגרור את הטרקטור, בעוד הוא עצמו הסיג גבול לשטח בית הספר, נכנס בעד שער הכניסה, שהיה נעול עם שרשרת, גנב את הטרקטור בכך שהניע אותו על ידי חיבור חוטים, יצא עמו בנסיעה משטח בית הספר, העמיס הטרקטור על גבי הגרר והטרקטור הובל יחד עמו עד לקיבוץ דביר, שם עלה בעצמו על הטרקטור ונהג בו, לכיוון שטחי הרשות. בשלב מסוים הוא חבר לאחר, ויחדיו הם נסעו לכיוון דהריה, שם נתפס בכף על ידי כוח צה"לי.

הוא נהג בטרקטור למרות שהוא בלתי מורשה לנהוג ולכן ללא פוליסת ביטוח חובה תקפה- עבירות של הסגת גבול, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.



לחובתו רישום פלילי אחד מבית משפט לנוער מיום 17.4.08, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בגין אותה עבירה נדון לקנס והתחייבות.

מ-4 התסקירים שנתקבלו בעניינו במהלך השנה האחרונה, עלה כי כיום הוא בן 27, רווק, גר בבית הוריו ברהט. הוא השלים 11 שנות לימוד ללא תעודה. באותו מועד הוא לא עבד. בעבר

עבד בעבודות מזדמנות באופן לא רציף.

הוא הסביר כי בתקופה שקדמה לעבירות עבד בעסק של בעל הטרקטור, אך הלה לא שילם לו שכרו ולכן הגיע אליו לביתו ודרש ממנו תשלום המשכורת. בתגובה הוא ואחיו תקפו אותו באלימות, אף שלא נזקק לטיפול רפואי. כעבור מספר ימים הגיע בעל הטרקטור לביתו על מנת לשלם לו משכורתו, אך הוא התנגד, שכן חש תחושה של השפלה ופגיעה, אך בהמשך, בהתערבות בסכסוך אנשי דת ולבסוף הסכים לקבל את שכרו, אך בשל תחושות הכעס שעדיין חש כלפיו הפגיעה בכבודו, החליט לנקום בו ולפגוע בו כלכלית ולכן גנב את הטרקטור.

מתברר כי הוא נתפס בכף כאמור ומיד הודה, תוך שפירט הרקע, התכנון, הקשר שקשר והכוונה להעביר הטרקטור לשטחי הרשות על מנת למוכרו.

הנאשם הוזמן לסדנת אוריינטציה לטיפול קבוצתי כדי לבדוק מידת התאמתו לטיפול. הוא מעט להשתתף והשליך חלק מהאחריות על בעל הטרקטור והתקשה לחבור למניעים ורגשות שהובילו אותו לבצע העבירות והמאפיינים שבעתיד עלולים להעמידו בסיכון ולהביא להתנהלות עוברת חוק. אולם, למרות התבלטותם, בשל כך שהביע רצון להשתלב בהליך טיפולי והתרשמו כי קיימת נזקקות טפולית וכי ללא טיפול מצוי בסיכון, ביקשו דחיה של 3 חודשים לניסיון טיפולי, אך לחלוטין ציינו כי הואיל וזו הרשעתו הראשונה ממליצים על עונש של מאסר בעבודות שירות עם עונש מרתיע, שיבהיר את חומרת המעשים והמחיר שעליו לשלם.

מצאתי לנכון בשל גילו ועברו לאפשר לו להשתלב בניסיון טיפולי. בתסקיר שהוגש כעבור חודשיים צוין כי למרות הנכונות המילולית שגילה להשתלב בהליך טיפולי, ב-1.10.13 החל לעבוד בחב' עשיבה וואל ואמור להתארגן. ממכתב של המעסיק דאז עלה כי הוא אחראי, מקצועי ועובד בזמנים ומעונין להמשיך להעסיק אותו.

באותו מועד בשל תפוסה מלאה בקבוצות טיפוליות הוא היה ברשימת המתנה לחודשיים וזמן לראיות ב-13.11.13 כדי שיוכל באותו מועד להתחיל בטיפול הקבוצתי. אולם, הוא הגיע בשעה מוקדמת מהמועד שנקבע לו, לכן ביקשו שיחזור כעבור שעה אך לא התייצב. יצרו עמו קשר טלפוני והוא התקשה להסביר מדוע לא התייצב, למרות שהצהיר שוב כי הוא מעונין להשתלב בקבוצה ולהתחייב לטיפול קבוצתי. לכן, שולב רק ב-20.11.13 והואיל ונכח במפגש אחד בלבד, לא יכלו באותו מועד להעריך את מידת מחויבותו וביקשו דחיה נופסת של 3 חודשים.

בתסקיר ב-20.2.14 עלה כי מדובר בצעיר בעל יכולות תקינות ויכולת רגשית דלה, שבמובנים רבים מנהל אורח חיים נורמטיבי, ונוטה להציג עצמו כאדם חיובי. הם התרשמו שהוא שם דגש רב על ההיבט הכלכלי ונוטה לפעול מתוך שיקולי רווח והפסד, מבלי שבוחן משמעות האופן שבו מתנהל כדי להשיג הרווח וכי דבר זה מהווה קרקע להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד.

במהלך תקופת הדחיה השתתף ב-3 מפגשים בלבד, האחרון היה ב-25.12.13 ואז יצר קשר והודיע שהוא לא יגיע לקבוצה ומאז הפסיק להתייצב למפגשים. הם ניסו ליצור עמו קשר מספר פעמים, אך ללא הועיל ולכן, לא באו בהמלצה



טיפוליות וחזרו על המלצה עונשית הקודמת בשל עברו ו לצורך חידוד חומרת המעשים.

על פי הבקשה של הסניגורית הוגשה חוות דעת ממונה והואיל והמועד לתחילת הנשיאה בעבודות בר, נתבקשה חוות דעת נוספת.

בשל העדר המלצה טיפולית עומד התובע על עתירתו למאסר בכלא, לדבריו המתחם העונשי הראוי בין 8 - 18 חודשים.

התובע המציא לבית המשפט מספר פסקי דין ביניהם רע"פ 3776/13 מוחמד טקאטקה נ' מדינת ישראל מיום 27.5.13. באותו ענין בית משפט שלום גזר דינו של הנאשם בגין קשירת קשר לביצוע פשע, סיוע לגניבת רכב, הכשלת שוטר במילוי תפקידו, ל- 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה מלנהוג וקנס בסך של 2500 ₪, לאחר שקבע מתחם עונשי הולם הנע בין 8 - 14 חודשים יחד עם רכיבים נלווים. בית המשפט התייחס לכך שלחובתו הרשעה קודמת, העדר המלצה טיפולית (אך כמו במקרה שבפני המליצו על מאסר בעבודות שירות) בשל נסיבותיו האישיות, עברו הנורמטיבי, גילו הצעיר, הודאתו בכתב האישום המתוקן, קיומו של תהליך שיקומי אף שלא ברמה מספקת שיש בו להצדיק הקלה מעבר למתחם העונשי ובית משפט מחוזי בערעור שהגיש דחה הטענה כי המתחם העונשי לקה בחסר, מאחר ופסקי הדין אליו הפנה עניינם גניבת רכב ולא סיוע בגניבת רכב.

בית משפט מחוזי סבר כי גם בנסיבות אלה העונש לא סוטה ממדיניות הענישה ובית משפט לא החמיר עמו יתר על המידה.

המבקש שב והעלה אותן טענות שטען בערעור בהתייחס למתחם העונשי, שטען שהיא תואמת עבירה מושלמת של גניבה ולא עבירה של סיוע, שעונשו מחצית העונש. כמו כן, הלין על כך שבית משפט מחוזי דחה בקשתו להגשת תסקיר משלים בשל שינוי נסיבות וקיום אפיק טיפולי חדש ונטען כי נסיבותיו הצריכו הקלה בשל גילו הצעיר, והעובדה שלחובתו הרשעה אחת בלבד, בשל היותו נתון במעצר בית תקופה ארוכה, המלצת שירות המבחן, הודאתו המיידית, נסיבותיו המיוחדות וקיום אפיק שיקומי, אך בית משפט עליון ציין שלא מצא הצדקה ליתן רשות וכי בית משפט מחוזי התייחס למתחם שנקבע ואפילו אם נפלה שגגה, לא מצא מקום להתערב, שכן בית משפט לא החמיר עמו.

התובע הפנה לפסקי דין מלפני תיקון 113 וכן עפ"ג מחוזי תל-אביב 34463-06-11, באותו ענין בית משפט שלום גזר דינו בגין גניבת רכב, נהיגה פוחזת, נהיגה בפסילה והכשלת שוטר ל- 18 חודשי מאסר והפעיל 2 מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, באופן שהוספו 12 חודשים וסה"כ 30 חודשי מאסר. בית משפט מחוזי סבר ששגה ובמקום 18 חודשי המאסר גזר דינו בגין אותן עבירות ל- 24 חודשים, תוך שציין כי עונש של 18 חודשים אינו נותן ביטוי לחומרה של העבירות. כמו כן, לא מצא הצדקה להפעלת המאסרים המותנים בחופף והפעילים במצטבר וסה"כ לאחר התערבות נגזר דינו ל- 42 חודשי מאסר בפועל. באותו ענין התייחסו לנסיבות החמורות ולכך שמדובר בסדרת עבירות קשות, שכן גנב רכב בגוש דן, הובילו לאזור הדרום בכניסה לרהט ובעודו נוהג בו פרץ מחסום משטרתית שכלל דוקרנים, נהג נגד כיוון התנועה, סיכן כלי רכב אחרים בכך שאילצם לסטות, בהמשך נמלט רגלית מהרכב, וכל זאת בהיותו פסול מלנהוג. מדובר אם כן במקרה שנסיבותיו חמורות מהמקרה שבפני, מאדם שלחובתו הרשעות קודמות, מאסרים מותנים והעבירות נעברו כ- 3 חודשים לאחר שהשתחרר מהכלא בעודו אסיר ברישיון. אמנם מדובר במי שהתארס והתחתן, אך לא מצאו כי יש בכך להקל הקלה רבה כנטען ולכן חרף גילו הצעיר כאמור, בהיותו עברין רצדיביסט, החמירו עמו והערעור התקבל.

באשר למתחם העונשי בגין עבירה של גניבת רכב:



הערך החברתי הינו כנטען הצורך להגן על הציבור ועל רכושו ולהשיב לו את תחושת הבטחון שאבדה זה מכבר. ריבוי העבירות הביאו לצורך להוסיף מיגון לכלי רכב אשר לאור העובדה שהם חונים בדרך כלל ללא פיקוח, העבירה היא נפוצה וקלה לביצוע וקשה לאיתור. לא בכדי מועברים כלי הרכב הגנובים לשטחי הרשות, שכן שם קשה מאוד לעקוב אחריהם ולתפסם. לעיתים עוברים "שינוי זהות" ופירוק. מדובר בתופעה קשה שעל בית המשפט ליתן כתף בניסיון להדבירה, והדברים ברורים.

כבר לפני שנים, בע"פ 5128/97 **עלא מנסור נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) מיום 1.6.98, נאמר:

"העבירות מן הסוג הזה הינן בבחינה רעה חולה שפגיעתן היום יומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת, אלא שהקלות הרבה שניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות בצע."

ברע"פ 7890/10 **לאיק מליטאת נגד מ'י** מיום 1.11.10 המערער נדון בגין עבירות של ניסיון גניבת רכב בצוותא, החזקת כלי פריצה בצוותא, הפרעה לשוטרי כניסה לישראל שלא כדין, לאחר שזוכה מעבירה של גניבת הרכב וגניבה מהרכב.

ביהמ"ש השלום נדרש לחומרת העבירות ולעברו המכביד שהחל משנת 1994 בתחום גניבות רכב, ובשוד מזוין, ולעונשי המאסר הממושכים שהוטלו עליו בעבר, והטיל עליו 30 חודשי מאסר, והפעיל שני מאסרים מותנים חלק בחופף, שהוסיפו עוד 12 חודשים, ובימ"ש מחוזי מרכז דחה הערעור בהתייחס למאסר בפועל, אך קיבל הערעור באשר לקנס, שהופחת מ-10,000 ₪ ל-2,000 ₪, ולמשך התנאי.

ביהמ"ש העליון (כב' השו' רובינשטיין), דחה בקשת רשות ערעור והוסיף וציין כי **"אין צורך להכביר מילים על מפת הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו."**

בעפ"ג 30792-08-12 **מדינת ישראל נ' אבו גנאם**, המשיב הורשע בעבירה של גניבת רכב, חבלה בזדון לרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בפסילה, והיו תלויים נגדו שני מאסרים מותנים מאותו גזר דין: של שנה ושל - 6 חודשים, ובית משפט השלום הסתפק ב- 11 חודשי מאסר, תוך שהפעיל בחופף המאסרים המותנים, באופן שיחדיו יצטברו ל- 23 חודשי מאסר. המדינה ערערה ונטען כי גזר הדין אינו משקף את חומרת העבירות. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור וציין כי הרושם הינו שהוא איננו מפיק לקח ולא ניתן לסמוך על דבריו באשר לשינוי שערך באורח חייו, וכי לא מצאו שינוי נסיבות, למעט העובדה שהוא התחתן. יתר הטענות הועלו כבר במהלך הטיעונים לעונש עת הוטלו המאסרים המותנים ומכאן שלא הפנים ולא שינה דבר באורח חייו ולא ראוי להתחשבות נוספת, אך בהיותם ערכאת ערעור שאיננה ממצה הדין, הסתפקו ב- 20 חודשים במקום 11 חודשים, ולא התערבו באופן הפעלת המאסרים המותנים, לכן סה"כ נגזר דינו ל- 32 חודשי מאסר ופסילה של 18 חודשים.

בע"פ 1194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) מיום 15.5.06 נקבע:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני



בדיוק עשור , כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית".

בע"פ תל- אביב יפו 70034/08 **מדינת ישראל נ' עבדללה עייש**, המשיב הורשע בעבירה של גניבת רכב, ובית משפט השלום הסתפק ב- 8 חודשי מאסר, מתוכם חודשיים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי. באותו מועד ריצה מאסר אחר ולכן בית משפט הורה כי רק חודש אחד יצטבר.

המשיב היה אב ל- 5 ובית משפט ציין כי בשל עובדה זו היה עליו לתת הדעת לפני ביצוע העבירה להיותו אב ולא בטיעונים לעונש, ורק בהתחשב בכך שערכאת הערעור אינה ממצה הדין העמידו את תקופת המאסר בפועל על 14 חודשים וציין כי לא יכול להיות ספק בכך שערעור המדינה בדין יסודו.

מהאמור אם כן וכן מרע"פ 3776/13 עולה, כי בגין עבירה של גניבת רכב בלבד העונש הראוי הינו מאסר בפועל והמתחם ההולם הינו לתקופה שבין 12 - 24 חודשים ועד 36 חודשי מאסר, בהצטבר עבירות נלוות.

התביעה סבורה כאמור כי המתחם ההולם הוא אף פחות מזה, ברוח הלכת טקאטקה טוענים למתחם הנע בין 8 - 18 חודשי מאסר .

בגין עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה וללא פוליסת ביטוח חובה תקפה וכן בגין עבירה של הסגת גבול, המתחם העונשי נע בין ענישה מרתיעה למאסר בפועל, כל מקרה על פי נסיבותיו וחומרתו. בגין עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה קיימת בחוק חובת פסילת מינימום של 3 חודשים.

הערך החברתי המוגן הינו הצורך להגן שלומו ובטחונו של הציבור מפני אלה שנוהגים ברכב מבלי שהוכשרו לכך ולכן ככל שמדובר ברכב גדול יותר כגון משאית ובמי שנוהג בכביש עמוס, ימצה עמו בית המשפט את הדין, בעוד מי שנוהג ברכב איטי כדוגמת טרקטור, בשטחי עפר או בכבישים צידיים, עונשו יהיה פחות.

במקרה שבפני טוענת הסניגור כי הואיל והתובע הציג מתחם שהמינימום שלו 8 חודשים, בניגוד למתחם שנקבע על ידי מותב זה, יש מקום לאור התסקיר ונסיבותיו המיוחדות לחרוג לקולא ולהסתפק ב- 6 חודשים אותם ישא בעבודות שירות.

כאמור לעיל, ניתן לחרוג לקולא ממתחם עונשי משיקולי שיקום. נראה כי המחוקק ראה בשיקולי שיקום, אדם שהסיכון לאחר ששולב בהליך טיפולי פחת. הסניגורית סבורה כי די בכך שמדובר בבחור צעיר, שעדיין לא בחר בדרך חיים עבריינית, כדי לעמוד בתנאי זה ולכן היא סבורה שניתן להפחית מהמתחם העונשי כפי שנקבע.

בהתחשב בכך שהמתחם העונשי עבור גניבת הטרקטור בנסיבות שבהן בוצעה הגניבה, דהיינו, לאחר תכנון מוקדם, קשירת קשר, העזרות באמצעים, הזמנת גרריסט, ותכנון להובילו לשטחי הרשות לצורך מכירה, בהצטרף לכך שנהג באותו טרקטור בהיותו בלתי מורשה ולכן ללא ביטוח, המתחם אמור להיות כזה שהמאסר יעלה על 6 חודשים, גם אליבא התביעה ולכן, לא יכול הוא לשאת אותו בעבודות שירות.



יצוין, כי בית המשפט דחה שוב ושוב דיונים, לאור גילו הצעיר ועברו, על מנת לאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי. אולם כיום, לאחר שנה, משהתברר כי הדחיות היו לשווא, שכן בסופו של יום לא נתרם להליך הטיפולי ולא התייצב כנדרש, ולכן אין כל המלצה טיפולית, גם על פי כל התסקירים שהוגשו, עולה כי קיימת מסוכנות להישנות מקרים דומים בעתיד. ולכן, לא יעלה על הדעת כי לאחר שניתנו לו כה הרבה הזדמנויות והכזיב, בית משפט ימצא לנכון בכל זאת להקל בעונשו ולהפחית מהמתחם העונשי הראוי בגין העבירות בהן הודה.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל הצדקה לאמץ את ההמלצה העונשית של שירות המבחן, שבנסיבות אלה אין לה בסיס. אם אעשה כן, יהיה בכך מסר שלילי לאחרים המשתפים פעולה בהליך טיפולי. מאידך גיסא, בנסיבות אלה, אמנע מלחייבו בפיצוי, מה עוד שהטרקטור נתפס, ואסתפק בקנס סמלי בלבד, כמו כן אתחשב במשך הפסילה כדי לאפשר לו אפשרות להוציא רישיון נהיגה כחוק.

יצוין, כי בכך שמצא לנכון לנקום במעסיק, לאחר שאנשי הדת כבר התערבו והלה שילם לו את שכרו, אין להוות נסיבה מקלה אלא אדרבא, יש בכך כדי להעיד שהוא פועל ממניעים רגשים תוך שעובר חוק וקיימת אפשרות שיעשה כן גם בעתיד מבלי שיטופל.

לאור כל האמור, בהתחשב בגילו, עברו ובנסיבותיו האישיות, במתחם העונשי הראוי בגין העבירות בהן הודה, בהעדר המלצה טיפולית אני מורה על העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור מיום 8.8.12 עד 6.9.12.
2. אני מטילה על הנאשם/ת 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירה של גניבה.
3. אני מטילה על הנאשם/ת 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירה של הסגת גבול, נהיגה בהיותו בלתי מורשה וללא ביטוח.
4. קנס סמלי בסך 750 ₪, שיקוזז מסכום הפקדון, והיתרה תושב לו.
5. הנאשם/ת ת/יחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירה/ות בהן הורשע במשך 3 שנה/ים מהיום.
אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.

1. הנני פוסלת את הנאשם/ת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודש/ים.

הפסילה תחל מיום שחרורו ממאסר.



אין צורך בהפקדת רישיון, שכן מדובר בבלתי מורשה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מכשיר הטלפון שנתפס יושב לנאשם בהסכמת התביעה.

אני מורה על עיכוב ביצוע ריצוי המאסר והפסילה למשך 45 ימים בתנאים כדלקמן

1. לאחר קיזוז הקנס הסמלי מסכום הפקדון בסך של 2000 ₪ ויתרת הפקדון תעמוד להבטיח התייבבות לדיונים ונשיאה בעונשו.
2. ערבות עצמית וערבות צד ג' תעמודנה אף הן להבטיח התייבבות.
3. עיכוב יציאה מן הארץ. אם בידו דרכון, עליו להפקידו במזכירות בית המשפט.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

עמוד 7



[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עיכוב היציאה מן הארץ עומד על כנו, אך יוכל להפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט בבאר שבע, תוך 24 שעות.

המזכירות תברר תוך 24 שעות אם עמד בתנאי זה, ואם לא - תובא בפני פקודת מאסר לחתימה.

במידה ולא יוגש ערעור עליו להתייצב על מנת לשאת מאסרו במחלקת קליטה והצבה בשב"ס בבאר שבע ביום 4.5.14 שעה 8:30.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה